

ת"פ 23380/06/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד דב הרמן, הנאשם בעצמו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23380-06-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' הרמן
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד דניאל שחף

המאשימה

נגד

דב הרמן

הנאשם בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

כ ל ל י

1. כתב האישום המקורי בתיק זה הוגש בחודש יוני 2015. לאחר שכתב אישום זה בוטל בדצמבר 2015, הוא חודש בחודש יוני 2016.
 2. בכתב האישום התביעה מייחסת לנאשם עבירה של קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות), לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
 3. לפי גירסת התביעה, הנאשם החזיק ברשותו רכב מסוג פז'ירו מיצובישי, מספר רישוי 10-397-20. בשבע הזדמנויות בין התאריכים 18.01.2014 ל-16.02.2014 הגיע הנאשם לתחנות דלק שונות וביקש ממתדלקים למלא ברכב דלק, מלוא המיכל, כשבאחת ההזדמנויות גם ביקש לרכוש שמן.
 4. התביעה טוענת, כי בכל אחת מההזדמנויות, ידע הנאשם כי אין בידו כסף או אמצעי תשלום עבור המוצרים שהזמין.
- התביעה טוענת, כי במעשים אלה קיבל הנאשם במרמה דלק ושמן מנוע בשווי כולל של 3,745 ₪.

5. בתחילת הדיונים התביעה לא ציינה, כי בתיק זה עמדתה למאסר, על כן הנאשם לא היה מיוצג.
6. בישיבה ביום 18/06/2017 בפני חברי כב' השופט מסארווה מסר הנאשם בהתייחסותו לכתב האישום:
- "זה חוב כספי, אני טוען שלא הייתה לי שום כוונה ואני הולך במקרה הכי גרוע, בסופו של דבר נסתכל על כל 7-8 תיקים שהמשטרה עצמה סגרה תיק מחוסר פלילי (השגיות במקור ד.ב.) ואני יכול להפנות לתיק שנפתח והוצגה קבלה שבעצם התיק הזה נסגר ונתפס הרכב בעקבות אותו תיק..."**
- הנאשם ביקש להפריד את האישומים בכתב האישום ולהגיש כתב אישום נפרד בגין כל תדלוק.
- הנאשם טוען כי רצה להחזיר את חובו בגין התדלוק המצויין בסעיף 6 המצורף לטבלה שבכתב האישום, אולם המתדלק לא הגיע לתחנת המשטרה לקבל את הכסף.
7. בית המשפט דחה את בקשתו של הנאשם להפריד את הדיון ולפצלו לכתבי אישום נפרדים בגין כל תידלוק.
8. בהתייחסותו המפורטת לכתב האישום טען הנאשם:
- "ברוב המקרים שולם הכסף...אין מחלוקת שקיבלתי את השירות ולא מכחיש, המחלוקת היא לגבי התשלום וגם במקרים שבהם לא שילמתי, אני מאשר שעזבתי את המקום מבלי ששילמתי, אבל לאחר שהשארתי את כל הפרטים ובהסכמת המתדלק".**
9. בהמשך, מסר הנאשם התייחסותו לגבי כל תדלוק, לגבי חלקם טען ששילם זמן קצר לאחר התידלוק, לגבי מקרה אחד טען שהמתדלק לא ביקש לקבל את התשלום וטען שאינו זוכר את התדלוק מספר 3 בטבלה.
10. לאחר ישיבת ההקראה, מונה לנאשם סנגור, עו"ד דן באומן שייצג אותו עד לשלבים האחרונים של הדיונים.
11. עובר לישיבת ההוכחות הראשונה, ביקש הנאשם להעביר את הדיון מהשופט מסארווה, לשופט אחר. השופט מסארווה נעתר לבקשה ועל כן התיק הועבר לטיפולו.

12. בישיבה הראשונה ביקש הנאשם שאפסול עצמי מלדון בתיק. בהחלטה מנומקת דחיתי את הבקשה.
13. בישיבה מיום 29.01.2018 ביקש ב"כ הנאשם להתפטר מן הייצוג. עו"ד באומן ציין, כי יש פער גדול בינו לבין מרשו לעניין קו ההגנה ולא ניתן לגשר על פער זה.
14. הנאשם ציין, כי הוא מבקש לפטר את בא כוחו כיוון שפעל בניגוד להנחייתו כשהסכים לחקור שלושה עדים בישיבה שלא היה נוכח, לרגל גילוי המצבה של אחיו התאום.
- לאחר שמיעת עמדות הצדדים, שחררתי את עו"ד באומן מן הייצוג.

מהלך הדיון

15. נוכח ההסכמות העובדתיות, המדינה הגישה לבית המשפט תיק מוצגים.
- המוצגים מתייחסים לצילומי האבטחה של תחנות הדלק, שם רואים את רכבו של הנאשם בתחנה. במקרה אחד נראה הנאשם עצמו עם אישה יושבת לידו בתחנה.
- כמו כן, הוגשו מזכרים על דרך הורדת תמונות מסרטי האבטחה וכן קבלות על התדלוקים.
16. הנאשם נחקר שלוש פעמים באזהרה בהקשר לחשדות המיוחסים לו.
- בהודעתו מיום 09/04/2014 שעה 06:05 לאחר שנחשד בקבלת דבר במרמה, מסר הנאשם:
- "...לא בא לי לשלם זה הכל. מה זה קשור למשטרה. זה דבר אזרחי."**
- הנאשם אישר כי הרכב, נשוא כתב האישום, ברשותו מזה שבע שנים. הנאשם הוסיף, כי עוד אנשים נוהגים על הרכב והוסיף:
- "מה זה משנה. אני לוקח את כל האחריות על כל דבר שקשור לרכב."**
17. הנאשם הסביר כי הרכב רשום על שם דור שהוא אדם שעקץ אותו ב-20,000 יורו ורשם עיקולים על הרכב. הנאשם לא זכר אם היה בחולון ביום 03/02/2014 והוסיף:
- "...אני אומר לך יכול להיות שתדלקתי ולא זכור לי היום הספציפי והשארתי למתדלק את הפרטים ואמרתי לו שאחזיר את הכסף..."**
- הנאשם גם טען שהמתדלקת התקשרה אליו והוא אמר לה, שיביא את הכסף תוך 10 דקות.

18. הנאשם נשאל אם החזיר את הכסף וענה שלא, וכשנשאל למה לא ענה "ככה בא לי". הנאשם טען כי ישקול אם להחזיר את הכסף לתחנת הדלק כיוון שהרכב זייף לאחר שתידלק.

19. לגבי האירוע מיום 18/01/2014 בתחנת הדלק "סונול" ברחוב המלאכה 30 בחולון, תחילה טען הנאשם כי הוא לא זוכר את המקרה. בהמשך מסר, כי אכן תידלק וקנה שמן והחזיר את הכסף כעבור חצי שעה. הנאשם הוסיף, כי הוא תמיד חוזר ומשלם את חובו.

20. לגבי האירוע מיום 16/02/2014 טען הנאשם:

"...עזבתי ושילמתי אחרי כמה ימים. אני גם זוכר את הפנים בחור צעיר."

הנאשם הוסיף, כי בשני המקרים שמר על קבלות ויצג אותן במשטרה.

21. הנאשם ביקש לערוך עימות בינו, לבין המתדלקים שקיבלו ממנו את הכספים לטענתו באופן מידי, למעט המקרה הראשון.

22. בהודעתו מאותו יום בשעה 10:13 התייחס הנאשם לשני תדלוקים נוספים. האחד, בגבעת שמואל, והאחר בכרמיאל. הנאשם מסר, כי מעולם לא הגיע לכרמיאל, לכן באותו יום משהו אחר נהג ברכב. לגבי התדלוק בגבעת שמואל, טען הנאשם ואצטט:

"...הכסף שולם אחרי שלושה ימים לבחורה...במקרה בחורה דתית, באתי ושילמתי לה."

23. בהודעתו מיום 23.04.2014 נחקר הנאשם על שני תדלוקים נוספים ומסר :

"...אני השארתי את הפרטים שלי וחזרתי לתחנה לשלם את הכסף, לא ברחתי ולא גנבתי ולא רימיתי ולא שום דבר שנעשה בזדון ואני חושב, שזה לא עניין של המשטרה וזהו, ויש לי הוכחות ששולמו הכספים בחזרה וזה הכל..."

24. בפני העידו מספר מתדלקים וכן מספר אחראים על תחנות הדלק נשוא כתב האישום.

המתדלק אדוארד בביב בפני ציין, כי הוא עבד בתחנת דלק פז ברחוב הרצל 188 בת"א.

ביום 07.02.2014 בשעה 13:14 הגיע רכבו של הנאשם לתחנה. הנאשם ביקש למלא מיכל מלא במזומן. כשנדרש לשלם 550 ₪ טען ששכח את ארנקו ויחזור תוך חצי שעה. המתדלק מסר, כי הנאשם לא חזר לשלם :

"...שילמתי כסף מהכיס שלי. אחר כך הלכתי לתחנת המשטרה והגשתי תלונה. היה לי מספר האוטו, הוא לא השאיר לי פרטים".

25. הסנגור המלומד חקר עד זה וכן את יתר העדים וניסה לבדוק אם הם יכולים לשלול את האפשרות שהנאשם שילם את חובו למתדלק אחר או למנהלי התחנות.

26. ביום 26.01.2014 בשעה 12:28 תידלק הנאשם את רכבו בתחנת דלק "מובילי גוש דן" דרך השבעה חולון, בסכום של ₪ 570.10.

המתדלק יצחק הרצל ציין, כי הנאשם טען בפניו כי שכח את ארנקו וכי גם לבחורה שלידו, אין כרטיס אשראי. המתדלק הזעיק את האחראי. הנאשם הבטיח לחזור תוך חצי שעה, אך לא חזר. כשהנאשם לא חזר גם למחרת, המתדלק הגיש תלונה במשטרה.

27. לאחר שמיעת עדותו של העד יצחק הרצל, ציין עו"ד באומן:

"אני ציפיתי כי חברתי תוכל לבטל את העדים שביקשתי לחקור בנוכחות הנאשם, אולם, מאחר והמחלוקת העובדתית היא לא גדולה, אסכים לחקור את שלושת העדים שהתייצבו כדי לא לגרום להם לביטול זמן".

28. בהמשך העידה הגב' יעל זלכה, שמסרה שעבדה כמתדלקת בתחנת דלק ברח' הלוחמים 51 בחולון.

ביום 30/01/2014 בשעה 17:54 ביקש הנאשם לתדלק את רכבו. כשנדרש לשלם ₪ 540 טען, ששכח את ארנקו. העדה הזעיקה את מנהל המשמרת, אולם הנאשם מסר להם כי אין לו מסמכים וכי יחזור תוך 10 דקות וישלם. ניסו להתקשר אליו מספר פעמים, אך לא הייתה תשובה. אחרי כשבוע היא פנתה למשטרה.

29. דניאל רמתי שעבד כמתדלק בתחנת הדלק ברח' הרצל בת"א מסר, כי הנאשם בא לתדלק בתחנת "סונול" ברח' הרצל 138 בת"א. הוא ביקש לעצור את התדלוק, כשהסכום הגיע ל-₪ 350.56 וטען ששכח את ארנקו. המתדלק ציין, כי אמנם התחנה נסגרה, אך לא מספר ימים לאחר התדלוק, שהיה ב-09/02/2014, אלא מספר חודשים מאוחר יותר. הנאשם הבטיח שיחזור וישלם, אך לא עשה כן.

30. העד דוד יליסייב עבד כמתדלק בתחנת דלק מנטה ברחוב הלוחמים בחולון. העד מסר כי הנאשם תדלק בתחנה ביום 30/01/2014 בשעה 17:54. הוא ביקש מיכל מלא וכשנדרש לשלם ₪ 540 טען, כי ארנקו נשכח במשרד וכי יחזור לשלם, אך לא עשה כן. כעבור שבוע כשאיימו להוריד משכרו את הסכום, הוא הגיש תלונה במשטרה.

31. העד משה מירן מסר, כי עבד כמתדלק בתחנת דלק "סונול" ברח' המלאכה בחולון. הנאשם הגיע לתחנה ביום 18/01/2014 בשעה 23:04, ביקש למלא דלק לרכבו ובהמשך אף ביקש להוסיף שמן מנוע. כשהתבקש לשלם ₪ 631.12 עבור הדלק ו-75 ₪ עבור השמן טען, כי שכח את ארנקו. הנאשם השאיר מספר טלפון נייד ועזב את המקום. העד דיווח על האירוע לאחראי משמרת.
32. בחקירתו הנגדית נחקר העד לגבי, התיאור שנתן במשטרה של החשוד, העד ציין כי לא ידוע לו שהנאשם הגיע לתחנה לשלם את חובו.
33. מר בכור ימין ששימש כמנהל תפעול בחברת "טן" בחולון הגיש מזכר שכתב (ת/16) לגבי תדלוק רכבו של הנאשם ביום 03.02.2014, בשעה 18:42 בסכום של 510 ₪.
34. ב"דיווח אירוע" מיום 03.02.2014 ציין העד, כי הוא צפה בסרטי האבטחה המתעדים רכב מספר 10-397-20 ניכנס לתחנה בשעה 18:42 וניגש למשאבה 2. בהמשך מציין העד את הדיווח שקיבל מהמתדלקת רוז (שלא העידה) תוך כדי האירוע, לפיו הלקוח טען ששכח את ארנקו ואינו יכול לשלם את סכום התדלוק 510 ₪. העד שוחח עם הנאשם שאמר לו, שאין לו מסמכים להשאיר כפיקדון. הוא הנחה את המתדלקת לצלם את הנאשם, לקחת מספר נייד ולוודא שהמספר פעיל. הלקוח לא חזר כפי שהבטיח.
35. העד מסר כי ניסה להתקשר מספר פעמים לנייד שהנאשם מסר, אבל לא היה מענה. לאחר הגשת התלונה במשטרה, הנאשם התקשר פעם אחת והבטיח לבוא לשלם, למרות הבטחתו לא בא לשלם את סכום התדלוק. העד גם ציין, כי באותה שיחה הנאשם לא התלונן על בעיות בתדלוק.
36. בעדותו בפני שינה הנאשם את הגרסה שמסר בחקירותיו במשטרה וטען, כי אינו זוכר את כל התדלוקים, נשוא כתב האישום. הנאשם טען, כי הרכב היה גם בשימוש אחיו התיאום שהיה בעייתי, השתמש בסמים וכי הוא לקח על עצמו את האחריות על התדלוקים כדי להגן על אחיו.

סוגיות משפטיות

37. הנאשם ביקש לזמן פעם נוספת שלושה עדים שהעידו בישיבה שלא נכח. בהחלטתי ציינתי, כי אם הנאשם יצביע על שאלות מהותיות שלא נשאלו ע"י ב"כ עו"ד באומן, אשקול את הדברים. הנאשם לא הצביע על שום נושא מהותי שלא נחקר ע"י עו"ד באומן.

נוכח ההסכמות העובדתיות בין הצדדים, לא התרשמתי כי יש צורך בזימון מחדש של העדים.

38. הנאשם טען, כי "דו"ח האירוע" (ת/16) הוא לא קביל בהיותו עדות שמיעה.

אין ממש בטענה זו. העד היה מעורב תוך כדי ההתרחשות באירוע עצמו, הנחה את המתדלקת ואף שוחח עם הנאשם. יתרה מכך, העד גם צפה בסרטי האבטחה בתוקף תפקידו וראה את האירוע בעצמו. מדובר כאן גם ב-RES GESTA, וגם בעדות ישירה שהיא קבילה לחלוטין.

39. הנאשם טען, כי לא ניתן להאשימו בקבלת דבר במרמה. לדבריו, הוא חייב אולי כספים לתחנות דלק ושזהו עניין אזרחי ולא פלילי. לא היה מקום להגיש נגדו כתב אישום ולכל היותר היה מקום להגיש נגדו תביעה אזרחית.

40. אין ממש בטענה זו. בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין התייחס ליסוד העובדתי והנפשי של העבירה לפי סעי' 415 לחוק, ראה למשל ע"פ 712/90 **ברזל ואח' נ' מדינת ישראל**, פד"י מ"ו (2) ע' 601 שבו נקבע שאם אדם מציג מצג שווא בידעו כי מדובר במצג שווא, הוא עובר עבירה של קבלת דבר במרמה.

בע"פ 201/79 **הלמר נ' מדינת ישראל**, ע' 97 נקבע, כי לעניין תרמית והונאה, העלמה זדונית של עובדה כמוה כהצהרה מפורשת שאותה עובדה אינה קיימת.

41. במקרה זה, בשבע הזדמנויות יצר הנאשם רושם, כי ברשותו כסף לשלם עבור הדלק שהוא מבקש לרכוש. בכל הפעמים טען הנאשם, כי שכח את ארנקו במשרדו וכי יחזיר את חובו תוך דקות.

נוכח התרשמותי מהנאשם, אני קובע כי הנאשם ידע שאין ברשותו אמצעי תשלום עבור הדלק וכי טענתו נועדה לרמות את המתדלקים.

42. הנאשם טען בסיכומיו, כי נגרם לו נזק ראייתי כיוון שכתב האישום הוגש באיחור.

אין ממש בטענה זו. גם אם אקבל את טענתו של הנאשם, כי לא אותר בשנת 2015 עקב רשלנות התביעה, אין בכך כדי לגרום לו נזק ראייתי.

הנאשם נחקר בסמוך לאירועים, התייחס לכל אחד מהם וניתנה לו ההזדמנות להציג ראיות התומכות בגרסתו, אך הוא לא עשה כן.

סיכום

43. התביעה הוכיחה כי הנאשם פעל בדרך זהה בהצגת מצג שווא בכל התדלוקים נשוא כתב האישום.

הנאשם לא שילם עבור אותם תדלוקים, ועל כן קיבל במרמה את הסכום הכולל המפורט בכתב

האישום.

44. התוצאה הינה כי, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, במעמד הצדדים